

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

**Komisja
Kultury
Fizycznej,
Sportu
i Turystyki**

■ **PODKOMISJI STAŁEJ DO SPRAW SPORTU
DZIECI I MŁODZIEŻY ORAZ SPORTU OSÓB
Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIAMI
(NR 18)
z dnia 20 listopada 2025 r.**

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki – podkomisji stałej do spraw sportu dzieci i młodzieży oraz sportu osób z niepełnosprawnościami (nr 18)

20 listopada 2025 r.

Podkomisja stała do spraw sportu dzieci i młodzieży oraz sportu osób z niepełnosprawnościami, pod przewodnictwem posła **Apoloniusza Tajnera (KO)**, przewodniczącego podkomisji, rozpatrzyła:

– informację na temat udziału osób z niepełnosprawnościami w procesie edukacji szkolnej na przykładzie lekcji wychowania fizycznego.

W posiedzeniu udział wzięli: **Izabela Ziętka** podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej wraz ze współpracownikami oraz **Wojciech Dobrowolski** naczelnik Wydziału Upowszechniania Sportu w Społeczeństwie w Departamencie Sportu dla Wszystkich Ministerstwa Sportu i Turystyki.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Krzysztof Majer**, **Damian Stanisławski** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł **Apoloniusz Tajner (KO)**:

Jest godzina 17.00. Myślę, że możemy od rozpocząć nasze posiedzenie podkomisji stałej do spraw sportu dzieci i młodzieży oraz sportu osób z niepełnosprawnościami.

Otwieram posiedzenie podkomisji.

Stwierdzam kworum.

Witam posłów i zaproszonych gości, a szczególnie pana Ireneusza Rasia, sekretarza stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki, który do nas dołączy, bo potwierdził. Jest pan Wojciech Dobrowolski, naczelnik wydziału w Departamencie Sportu dla Wszystkich MSiT, oraz pani Izabela Ziętka, podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, a także pani Elżbieta Górka, główny specjalista w Departamencie Edukacji Włączającej MEN.

Tematem dzisiejszego posiedzenia jest rozpatrzenie informacji na temat udziału osób z niepełnosprawnościami w procesie edukacji szkolnej na przykładzie lekcji wychowania fizycznego – przedstawia minister edukacji narodowej. Proszę o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej **Izabela Ziętka**:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, bardzo dziękuję za podjęcie tego tematu. Myślę, że to bardzo ważny społecznie temat. Przedstawiliśmy dość obszerny materiał. Postaram się to opowiedzieć skrótowo, ale oczywiście odpowiem na wszystkie pytania.

Uczeń z niepełnosprawnością w systemie edukacji to uczeń posiadający orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego. Nie wszyscy uczniowie, którzy posiadają orzeczenia o niepełnosprawności w innych systemach są w naszym systemie traktowani jako niepełnosprawni. W systemie edukacji jest to niepełnosprawność ruchowa, intelektualna, autyzm oraz niepełnosprawności sprzężone i niepełnosprawność sensoryczna, czyli niepełnosprawność wzroku i słuchu.

Uczniowie ci mogą realizować obowiązek szkolny w każdym typie szkoły ogólnodostępnej, integracyjnej lub specjalnej. Myślę, że to też jest bardzo ważne. Wsparcie organizowane jest na podstawie indywidualnych programów edukacyjno-terapeutycznych, które wynikają bezpośrednio z orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego oraz wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania uczniów. Dostosowujemy wymagania oraz metody pracy do możliwości psychofizycznych dziecka. Uczeń taki ma również możliwość uczestnictwa w zajęciach rewalidacyjnych i pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Chcę podkreślić, że te zajęcia rewalidacyjne również mogą zawierać w sobie aspekt sportowy.

Za prawidłową organizację kształcenia specjalnego odpowiada dyrektor szkoły. Jeżeli chodzi o wychowanie fizyczne, to zajęcia są dostosowane do potrzeb i możliwości każdego ucznia.

W przypadku uczniów z niepełnosprawnościami nadrzędnym kryterium oceniania jest wkład pracy, zaangażowanie i systematyczność, a nie wynik sprawnościowy. Podstawa programowa przewiduje realizację wychowania fizycznego w formie zajęć sportowych, rekreacyjno-zdrowotnych, tanecznych lub turystycznych. Pozwala to dobierać aktywność odpowiednio dla uczniów o zróżnicowanych możliwościach.

Szkoły są zobowiązane do zapewnienia bezpiecznych i dostępnych warunków uczestnictwa w zajęciach, w tym odpowiedniej infrastruktury, sprzętu specjalistycznego oraz rozwiązań ułatwiających aktywność uczniom z niepełnosprawnościami. Zajęcia wychowania fizycznego są włączone w realizację indywidualnych planów edukacyjno-terapeutycznych. Nauczyciel wychowania fizycznego współpracuje z pedagogiem, psychologiem, terapeutami oraz rodzicami ucznia. W razie potrzeby wykorzystuje metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej. Zwolnienie częściowe lub całkowite możliwe jest wyłącznie na podstawie opinii lekarza. Nawet w okresie zwolnienia uczeń powinien uczestniczyć w realizacji treści teoretycznych, w szczególności z zakresu edukacji zdrowotnej.

W licznych szkołach w całym kraju skutecznie wdrażane są działania sprzyjające włączaniu uczniów z niepełnosprawnościami do aktywności fizycznej i należą do nich m.in. adaptowane gry i zabawy ruchowe, chociażby siatkówka na siedząco, unihokey w wersji uproszczonej, projekty aktywizujące: „WF z AWF”, „Sportowe talenty”, „Aktywna przerwa”, zajęcia sensoryczno-ruchowe, integracyjne i terapeutyczne, wykorzystanie nowoczesnych technologii, mat interaktywnych, aplikacje treningowych, elementów rzeczywistości wirtualnej, aktywności terenowe, nordic walking, rowery trójkołowe, pływanie, narciarstwo, a także współpraca z klubami sportowymi, w których osoby z niepełnosprawnością mogą doskonalić swoje umiejętności.

Chcę podkreślić współpracę naszego ministerstwa z Olimpiadami Specjalnymi. Miałam okazję ostatnio uczestniczyć w Katowicach w turnieju piłki siatkowej Olimpiad Specjalnych To światowy turniej, który naprawdę robi ogromne wrażenie. Przy okazji moich wizyt w różnego rodzaju ośrodkach szkolno-wychowawczych czy w szkołach specjalnych mam okazję obserwować zajęcia sportowe.

Chcę podkreślić ogromne zaangażowanie nauczycieli wychowania fizycznego. Byłam w ośrodku dla osób niewidomych i miałam okazję zobaczyć tenis stołowy osób niewidomych i polecam też państwu chociażby na jakąś Komisję wyjazdową czy podkomisję wyjazdową takie doświadczenie.

To było w Wielkopolsce, panie pośle.

Poseł Tadeusz Tomaszewski (Lewica):

Robiliśmy taką promocję w czasie poprzedniej kadencji na korytarzu.

Podsekretarz stanu w MEN Izabela Ziętka:

Tak, robiliście. To Owińska. Naprawdę polecam, warto wspierać i pokazywać.

Chcemy też wspierać nauczycieli wychowania fizycznego w celu zapewnienia wysokiej jakości edukacji włączającej. Nauczyciele wychowania fizycznego są systemowo wspierani poprzez działania szkoleniowe i metodyczne realizowane na kilku poziomach.

Po pierwsze, przez Ośrodek Rozwoju Edukacji, który prowadzi szkolenia, warsztaty z dostarczania ćwiczeń do różnych rodzajów niepełnosprawności, udostępnia materiały metodyczne i scenariusze zajęć wychowania fizycznego, organizuje sieć współpracy i konsultacje, szczególnie w zakresie pracy z klasą zróżnicowaną. Po drugie, przez placówki doskonalenia nauczycieli nadzorowane przez kuratorów oświaty, które realizują szkolenia z praktycznego dostosowania obciążeń i ćwiczeń, prowadzą warsztaty dotyczące organizacji zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, korekcyjnych oraz adaptowanych form aktywności ruchowej. Są też środowiska akademickie.

Chcę bardzo mocno podkreślić współpracę ze środowiskiem akademickim, w tym z Akademią Wychowania Fizycznego imienia Józefa Piłsudskiego w Warszawie, która organizuje konferencje naukowo-metodyczne poświęcone wychowaniu fizycznemu w edukacji włączającej, prowadzi warsztaty praktyczne i wydaje monografie stanowiące trwałe wsparcie metodyczne dla nauczycieli.

Około 6 tys. wszystkich nauczycieli, wśród nich są nauczyciele wychowania fizycznego, objęliśmy szkoleniem, programem i wsparciem szkoleniowo-doradczym. Szkolenia obejmują ocenę funkcjonalną, ale także projektowanie uniwersalne, czyli takie podejście, żeby móc organizować lekcję dostępną nie tylko dla uczniów z niepełnosprawnością, ale także dla wszystkich uczniów w danej grupie. Wiedza ta jest bardzo istotna także dla nauczycieli wychowania fizycznego. Chcę bardzo mocno podkreślić rolę tych nauczycieli we włączaniu uczniów z niepełnosprawnością do życia społecznego. To są lekcje, podczas których, zwłaszcza w szkołach ogólnodostępnych,

ci uczniowie naprawdę mogą realizować swoje pasje, także ci z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem i zespołem Aspergera mogą osiągać naprawdę znaczące sukcesy.

Chcę też podkreślić, że zlecieliśmy AWF w Białej Podlaskiej – filii AWF w Warszawie – przygotowanie kompleksowego poradnika metodycznego oraz materiałów szkoleniowych dla nauczycieli wychowania fizycznego i edukacji wczesnoszkolnej w klasach 1–3. Materiały te zostaną udostępnione na zintegrowanej platformie edukacyjnej, a ich prezentacji będzie towarzyszyła konferencja.

Ponadto w ramach projektu FERS ministerstwo kontynuuje działania na rzecz rozwijania systemu edukacji włączającej także w zakresie wychowania fizycznego, czyli rozwój oceny funkcjonalnej, standaryzacja pracy specjalistów, którzy mają wspierać nauczycieli w szkołach, wzmacnianie poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego i tworzenie specjalistycznych centrów wspierających edukację włączającą.

Chcę podkreślić, że wychowanie fizyczne, tak jak już mówiłam kilkakrotnie, jest dla nas bardzo ważnym elementem do tego, by można było budować szkołę dostępną, włączającą. Dzięki indywidualizacji procesu nauczania, odpowiedniej organizacji zajęć oraz szerokiemu wsparciu nauczycieli możliwe jest stworzenie warunków, dzięki którym każdy uczeń niezależnie od poziomu sprawności może uczestniczyć w aktywności fizycznej, rozwijać swoje kompetencje oraz czerpać korzyści z edukacji ruchowej.

Myślę, że na zakończenie mogę powiedzieć, że sport jest bardzo często elementem integracji. Chociażby Olimpiady Specjalne, wcześniej nastawione głównie na sport osób z niepełnosprawnością, obecnie działają intensywnie w ramach integracji. W ubiegłym roku został wydany poradnik dla nauczycieli pod patronatem MEN, który pokazuje jak prowadzić lekcje wychowania fizycznego w grupach zróżnicowanych.

Dziękuję. To chyba takie najważniejsze informacje.

Przewodniczący poseł Apoloniusz Tajner (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy pani również chciałaby zabrać głos? Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Proszę o zadawanie ewentualnych pytań. Pan Tadeusz Tomaszewski – przewodniczący sejmowej Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki.

Poseł Tadeusz Tomaszewski (Lewica):

Panie przewodniczący, szanowna pani minister, wysoka podkomisjo, wprowadzona w tym roku szkolnym nowa podstawa programowa wychowania fizycznego daje nadzieje.

Te nadzieje wynikają z tego, że po pierwsze, samo przygotowanie tej nowej podstawy programowej odbywało się w relacji, jak pani minister wspomniała, m.in. ze środowiskiem naukowym. Był realizowany program „WF z AWF” z udziałem ministra sportu i turystyki, znanymi postaciami polskiego sportu i oczywiście z nauczycielami. Mam zaszczyt 28 lat służyć w sejmowej komisji sportu. Zauważyłem, że po raz pierwszy minister edukacji dał kuratorom jako jeden z priorytetów monitorowanie wprowadzanej nowej podstawy programowej na wszystkich szczeblach nauczania. Był taki moment, że na szczeblu kuratoriów w ogóle zniesiono monitoring. Nie było z tym dobrze również w MEN. Teraz jest – podkreślam – nadzieja.

Co mnie niepokoi? Od czasu do czasu, bez względu na to, kto rządzi, przychodzą do głów w resorcie pomysły, żeby znieść w ustawie liczbę godzin zajęć wychowania fizycznego. To rozwiązanie zostało wprowadzone w 1996 r. ustawą o kulturze fizycznej. Wówczas model docelowy śp. Stefana Stanisława Paszczyka to było 5 godzin. Później zmieniono na 4 i później na 3 godziny.

Chciałem zapytać panią minister, czy są jakieś tego typu zamiary, żeby znieść liczbę godzin wpisaną do ustawy? Wychowanie fizyczne jest jedynym przedmiotem, które ma zabezpieczoną liczbę godzin. Zrobiliśmy to świadomie, dlatego że jak przychodziły kryzysy finansów publicznych, różne zmiany typu szkoła podstawowa, gimnazjum i odwrotnie – tam zawsze szukano możliwości albo oszczędności, albo zmian. Stąd ten wpis w ustawie o systemie oświaty. Chciałbym uprzejmie prosić, żeby to pozostało, zwłaszcza że, tak jak powiedziałem, to, co państwo zrobiliście, wprowadzacie, zasługuje na szacunek i uznanie.

Druga rzecz to przepisy, które mówią o tym, że lekcje wychowania fizycznego mogą być łączone. Mogą się odbywać też w miejscu do tego wyznaczonym. Dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami ważne jest to połączenie z zabawą w sport. Są tu oczywiście Olimpiady Specjalne Polska, ale też jest fajny program, o którym mówiliśmy, adresowany do dzieci autystycznych – Niebieskie Igrzyska. Po raz pierwszy widziałem, że tam jest też patronat ministra

edukacji narodowej. To dobrze, bo to środowisko bardzo dużą rolę przykładu do tej formy integracji, zabawy w sport poprzez te Niebieskie Igrzyska.

Pani minister wspomniała o tenisie dźwiękowym. Na to wydarzenie trafiłem 4–5 lat temu. Miało miejsce w gnieźnieńskiej kurii. Prymas Polski arcybiskup Polak zagrał jako jeden z pierwszych przy tym stole dźwiękowym. Spotkałem się z tymi ludźmi. Są też związani po części z AWF w Poznaniu. Zaprosiliśmy ich do Sejmu, gdzie była prezentacja i też był wystawiony stół. W pełni się z panią zgadzam, że to są takie elementy, które dają poczucie osobom z niepełnosprawnościami, że mogą rywalizować, tak jak ich idole, że mogą realizować ambicje w tym samym miejscu, przy tych samych urządzeniach sportowych, tak jak inni. Sądzę, że ma to bardzo istotne znaczenie.

W niektórych placówkach szkolnictwa specjalnego prowadzone są też zajęcia sportowe w ramach igrzysk paralimpijskich. Mam takie osobiste doświadczenie, kiedy wychowanek Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego nr 2 im. Janusza Kusocińskiego w Gnieźnie został reprezentantem Polski w koszykówce i zdobył brązowy medal na igrzyskach paralimpijskich. Do dzisiaj dzięki parlamentowi cieszy się świadczeniem dla medalistów igrzysk olimpijskich i paralimpijskich, zwolnionym z podatku. Wynosi ono obecnie nieco ponad 5120 zł.

Kiedy odwiedzałem tę placówkę podczas jubileuszu powiedziałem: „Gdzie jest wasz rzecznik z prawdziwego zdarzenia”? To człowiek, który prowadzi dzisiaj normalną działalność, ma własną firmę gospodarczą. Bardzo dobrze się tam zaprezentował, zachęcając młodych ludzi do aktywności, pokazując, że również jako ten ze specjalnego ośrodka szkolno-wychowawczego mógł założyć koszulkę reprezentanta Polski, słuchać hymnu, zdobywać medale. To też jest w sumie bardzo istotne. Polski Komitet Paralimpijski ma program włączający, pracuje też z nauczycielami, z instruktorami. Warto, kiedy państwo omawiacie tę tematykę, korzystać z opinii, z doświadczenia PKPar.

Panie przewodniczący, jeszcze jedna dobra informacja. Pan przewodniczący publicznie wspierał pana posła Jarosława Rzepę na funkcję przewodniczącego rady głównej krajowego zrzeszenia. Pan Jarosław został wybrany prawie jednomyślnie, przy jednym, własnym głosie wstrzymującym. Jednak pana słowo jest ważne. Gratuluję.

Przewodniczący poseł Apoloniusz Tajner (KO):

Dziękuję bardzo.

Dziękuję za głos dyskusji. Dziękuję za tę informację, chociaż nie sądzę, żeby akurat to poparcie było aż tak mocne. Widocznie było tam potrzeba zmian.

Również mam pytanie. Czy państwo macie orientację rodzice ilu dzieci z różnego rodzaju niepełnosprawnościami decydują się je oddać do szkół ogólnodostępnych? Chodzi mi najbardziej o szkoły podstawowe. Czy macie taką informację? Ile dzieci z niepełnosprawnościami uczy się w szkołach specjalnych, specjalnie przystosowanych do prowadzenia dzieci z tymi z różnymi rodzajami niepełnosprawności? Jeżeli można, proszę o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MEN Izabela Ziętka:

Dobrze. Zacznę od tych informacji.

Obecnie ponad 74% dzieci z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego uczy się w szkołach ogólnodostępnych, we wszystkich placówkach – przedszkolach i szkołach ogólnodostępnych. Wiemy, że należy bardzo mocno wspierać lekcje wychowania fizycznego, stąd chociażby ten poradnik, który odpowiada na potrzeby nauczycieli. Mam wrażenie, że nauczyciele szkół specjalnych sobie już naprawdę bardzo dobrze radzą. Mamy takie informacje i pracujemy nad tym, żeby sport był elementem integracji.

Odpowiadając na pytanie pana przewodniczącego, nie mamy takich pokus, żeby ograniczać godziny zajęć wychowania fizycznego i wyprowadzać je z ustawy. Działania MEN i pani minister Nowackiej raczej wskazują na to, że chcemy te lekcje wspierać. One są bardzo ważne. Jest też współpraca z MSiT. Cały czas angażujemy praktyków i wybitne osobistości z dziedziny sportu do współpracy z nami i propagowania sportu. Wiemy, że sport to jest ten element, który może naszym dzieciom zapewnić zdrowie i dobre warunki rozwoju. Na pewno takich pokus nie mamy. Wspieramy zajęcia sportowe, wspieramy wychowanie fizyczne wszystkich dzieci, także z niepełnosprawnością.

Miałam przyjemność w ubiegłym roku uczestniczyć w Spale w olimpiadzie Fundacji Aktywnej Rehabilitacji wraz z panem ministrem Borysem. To naprawdę było bardzo ciekawe doświadczenie. Były dzieciaki na wózkach z całej Polski. Naprawdę polecam.

Jak najbardziej chcemy wspierać, widzimy potrzebę. Wiemy, że wychowanie fizyczne to bardzo często jest ta lekcja, ten moment, w którym dzieci uprawiają sport. Chcemy to wykorzystać dla ich dobra, żeby rozwijać ich zdrowie i żeby zachęcać do tego. Myślę, że to widać.

Przewodniczący poseł Apoloniusz Tajner (KO):

Dziękuję bardzo.

Chciałem zapytać, czy dyrektorzy szkół nie sprawiają jakichś trudności dla rodziców dzieci z niepełnosprawnościami w związku z tym, że chcą takie dziecko do szkoły zapisać? Słyszałem o wielu takich sytuacjach, że takie dziecko może sprawiać trudności organizacyjne czy o jakimś innym charakterze, na przykład zdrowotne. Czy takie sytuacje się zdarzają? Być może się zdarzają, ale nie jest to jakaś nagminna praktyka. Czy takie rzeczy nie dzieją się często?

Podsekretarz stanu w MEN Izabela Ziętka:

Myślę, że takie rzeczy i takie sytuacje nie dzieją się często, chociaż zdarzyło nam się odpowiadać kilkukrotnie na tego typu zapytania czy wnioski rodziców. Rozmawiamy z wizytatorami do spraw specjalnych potrzeb, do spraw edukacji włączającej, którzy bezpośrednio wspierają placówki i szkoły. Uczulamy na to, żeby do takich sytuacji nie dochodziło.

Bardzo mocno chcę podkreślić, że rozmawiamy o tym, żeby nie było takich sytuacji, gdzie ci uczniowie są obligatoryjnie zwalniani z lekcji wychowania fizycznego. Wcześniej bardzo często tak się zdarzało, że dzieci, które poruszają się na wózkach, nie były na tych zajęciach aktywne. Tak jak powiedziałam, jest to dla nich pole do integracji społecznej, współzawodnictwa z rówieśnikami. Zwracamy bardzo mocno uwagę na to, żeby włączać wszystkie dzieci, stąd szkolenia dla nauczycieli, rozmowy z wizytatorami, wizytatorów z dyrektorami. Chcemy zawsze podkreślać wartość tej różnorodności.

Przewodniczący poseł Apoloniusz Tajner (KO):

Dziękuję bardzo.

Chodziło mi o to, jeżeli takie sytuacje się zdarzają, czy jest możliwość nadzoru nad i interweniowania.

Podsekretarz stanu w MEN Izabela Ziętka:

One są niezgodne z prawem, chcę to podkreślić. Mówimy o tym bardzo głośno.

Przewodniczący poseł Apoloniusz Tajner (KO):

Moim zdaniem jest to moralnie uzasadnione i etycznie zasadne. Gdzieś tam zawsze się słyszy o takich sytuacjach. Chciałem się dowiedzieć, czy to sytuacje nagminne czy jednostkowe.

Podsekretarz stanu w MEN Izabela Ziętka:

Nie. To są jednostkowe sytuacje. Staramy się je wyjaśniać jako MEN. Kiedy wpływają do nas takie głosy, staramy się interweniować poprzez wizytatorów, często nawet sami pytamy, reagujemy natychmiast.

Przewodniczący poseł Apoloniusz Tajner (KO):

Dobrze.

Czy dzieci z niepełnosprawnościami przynoszą jakieś zwolnienia, nie chcą uczestniczyć w zajęciach, chociaż mogłyby? Tak jak pani mówiła, nawet jeżeli w takiej grupie jest jedno czy dwoje dzieci, to można zorganizować podczas zajęć dla całej grupy zajęcia indywidualne polegające na wykonywaniu ćwiczeń, które nie będą zajmowały wiele miejsca, a będą jednak powodowały, że to dziecko też będzie wykonywać jakieś zadania ruchowe, bo przecież o to w tym wszystkim chodzi.

Podsekretarz stanu w MEN Izabela Ziętka:

Nie mamy takich szczegółowych danych, ponieważ nie zbieramy ich w Systemie Informacji Oświatowej. Po to też doskonalimy nauczycieli wychowania fizycznego, żeby z ich strony nie było obaw, czy sobie z tym dzieckiem poradzą. Rozumiem, że takie obawy mogły wystąpić, bo przecież są dzieci z różną niepełnosprawnością. Nie wydaje się, żeby była to większa liczba dzieci niż dzieci, których ta niepełnosprawność nie dotyczy. Patrząc na to, jak funkcjonują szkoły specjalne, uważam, że przynajmniej 95% dzieciaków uczestniczy w zajęciach wychowania fizycznego. Zwolnienia zdarzają się tam bardzo, bardzo rzadko.

Przewodniczący poseł Apoloniusz Tajner (KO):

Dziękuję bardzo.

Myślę, że to jest zasadne. Potem w tych szkołach, gdzie są same dzieci niepełnosprawne, jest większa odwaga do wykonywania różnego rodzaju ćwiczeń i zadań, nie narażając się na jakieś docinki ze strony dzieci zdrowych. Jeżeli dziecko niepełnosprawne jest samo albo jest ich dwoje, na ogół są samotnie, to może je mocno ograniczać i hamować. W końcu to są dzieci, a nie dorośli ludzie.

Podsekretarz stanu w MEN Izabela Ziętka:

Tak. Dodam, że dlatego tak ważne jest to, co robią Olimpiady Specjalne i jak włączają swoich zawodników poprzez sport do życia społecznego.

Chociażby ostatnio był mecz siatkówki, w którym osoby z niepełnosprawnościami grały w jednej drużynie z czołowymi polskimi siatkarzami. To naprawdę było wielkie wydarzenie dla nich i sobie świetnie radziły. Nie tylko podnoszą swoje umiejętności, ale myślę, że ta społeczna wartość po prostu jest nieoceniona. Dlatego bardzo mocno podkreślam rolę olimpiad i tych wszystkich elementów pozostałych – związku „Sprawni Razem”, Fundacji Aktywnej Rehabilitacji. Mamy też Blue Run na rzecz osób z autyzmem i dla osób z autyzmem. Jest bardzo wiele takich inicjatyw. Pan poseł przewodniczący mówił o tej inicjatywie dla uczniów i dzieci z autyzmem. Ważne, żebyśmy wszyscy taką możliwość rozwoju wspierali.

Przewodniczący poseł Apoloniusz Tajner (KO):

Dziękuję bardzo.

Pozwolę sobie jeszcze na dodatkową uwagę. Potwierdzam słowa pana przewodniczącego Tomaszewskiego, że opinia sejmowej komisji sportu jednak jest taka, żeby w klasach 1–3 zajęcia prowadzili nauczyciele wychowania fizycznego. Myślę, że bardzo mocno będziemy się o to upominali i ewentualnie damy sobie czas na usunięcie przeszkód, które powodują, że tego nie można zrobić od razu. Albo zaplanujemy to w taki sposób, żeby można było docelowo do takiego rozwiązania dojść. Bardzo dziękuję.

Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos? Jeżeli nie, to zamykam dyskusję.

Stwierdzam zakończenie rozpatrzenia informacji na temat udziału osób z niepełnosprawnościami w procesie edukacji szkolnej na przykładzie lekcji wychowania fizycznego.

Wobec wyczerpania porządku obrad zamykam posiedzenie podkomisji. Dziękuję bardzo za udział.

Podsekretarz stanu w MEN Izabela Ziętka:

Jeszcze raz bardzo dziękuję za podjęcie tego tematu. Myślę, że jest naprawdę bardzo ważny i mam nadzieję na szerszą współpracę w tym zakresie.